

5 sierpnia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F42c 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10033.

Kl. 72 i 3.

Akciová Společnost dříve Škodovy Závody v Plzni
(Praga-Smichov, Czechosłowacja).

Bezpiecznik spłonki.

Zgłoszono 27 stycznia 1927 r.

Udzielono 18 lutego 1929 r.

Pierwszeństwo: 18 lutego 1926 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest bezpiecznik spłonki, który ma na celu zapobieżenie przemknięciu płomienia od spłonki do materiału wybuchowego w przypadku, gdy w spłonkę nie uderzył grot iglicy, to znaczy w takim przypadku, gdy spłonka wybuchła samoczynnie.

W myśl niniejszego wynalazku osiąga się cel ten w ten sposób, że płomień od spłonki przedostaje się do materiału wybuchowego pośrednio przez pewną określoną przestrzeń, której wielkość zależy od położenia iglicy w taki sposób, że gdy iglica znajduje się w położeniu zasadniczym, przestrzeń ta jest największą tak, że gazy wybuchającej spłonki prosto rozprężają się w tej przestrzeni, płomień zaś nie może

się przedostać do materiału wybuchowego. Jeżeli jednak iglica znajduje się w takim położeniu, że grot jej przebija spłonkę, to przestrzeń wspomniana będzie najmniejszą tak, że przedostanie się płomienia do materiału wybuchowego odbywa się bez rozprężania gazów, dzięki czemu zawsze zachodzi zapalenie się materiału wybuchowego.

Na rysunku uwidoczniono jedną z postaci wykonania wynalazku, a mianowicie: fig. 1 uwidocznia iglicę w położeniu normalnem, czyli w spoczynku, zaś fig. 2 — iglicę w chwili, gdy grot jej przebija spłonkę.

W położeniu według fig. 1 gazy spłonki 1, która z jakichkolwiek przyczyn eksplo-

dowała, rozprężają się w przestrzeni 2 nad iglicą 3. Przestrzeń 2 może być zapomocą otworów 4 i 5, połączona, celem osiągnięcia większego jeszcze rozprężenia gazów, z inną jeszcze przestrzenią tak, że płomień nie może się przedostać przez przewody 7 i 8 do materiału wybuchowego 9.

Gdy zaś iglica znajduje się w położeniu wskazanem na fig. 2, płomień spłonki najkrótszą drogą i bardzo energicznie przedostaje się do kanałów 7 i 8, a stamtąd do materiału wybuchowego 9. Iglica 3 jest na swej przedniej części przy grocie 6 zaopatrzona w taką krzywą powierzchnię, że płomień spłonki 1 przechodzi bezpośrednio bez gwałtownych przejść do otworów przewodzących. Jak to wskazuje rysunek, zmniejszanie przestrzeni 2, jak również i zamknięcie otworów 4, 5, zostaje spowodowane przez przesunięcie się iglicy, przy uderzeniu pocisku w położenie takie, przy którym grot 6 zbija spłonkę 1.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bezpiecznik spłonki, znamieny tem, że płomień od spłonki do materiału wybuchowego przedostaje się przez odpowiednią przestrzeń w ten sposób, że dzięki istnieniu tej przestrzeni gazy spłonki, która wybuchła samoczynnie rozprężają się swo-

bodnie, jeżeli iglica znajduje się w położeniu spoczynku, przyczem płomień nie dostaje się do materiału wybuchowego, gdy zaś iglica znajduje się w położeniu, przy którym grot jej zbija spłonkę, przestrzeń wspomniana zostaje o tyle zmniejszona, że płomień może bezpośrednio i energicznie przedostać się od spłonki do materiału wybuchowego.

2. Bezpiecznik spłonki według zastrz. 1, znamieny tem, że przestrzeń nad iglicą, gdy ta ostatnia znajduje się w położeniu spoczynku, jest połączona zapomocą otworów z inną przestrzenią, celem osiągnięcia większego rozprężenia gazów, przyczem otwory te zamyka sama iglica w chwili, gdy grot jej zbija spłonkę.

3. Bezpiecznik spłonki według zastrz. 1 — 2, znamieny tem, że iglica jest w swej górnej części, celem skutecznego przeprowadzenia płomienia, zaopatrzona przy grocie (6) w taką krzywą powierzchnię, że płomień spłonki (1) zostaje wprowadzany bezpośrednio bez nagłych przejść do otworów przewodzących.

Akciová Společnost dříve
Škodovy Závody v Plzni.
Zastępca: Dr. inž. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig 1.

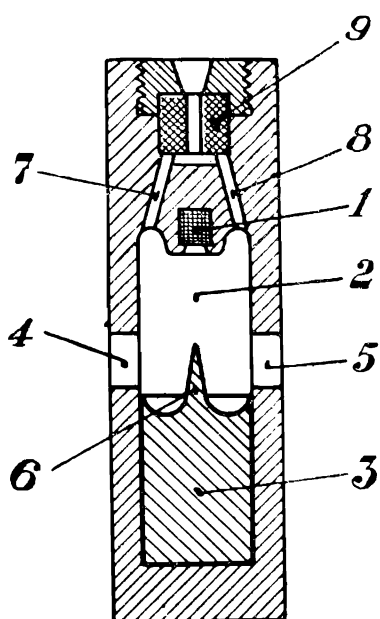

Fig 2.

